

De helft van de helft

MIJMERING

Ik heb vanmorgen m'n slag weer geslagen. De uitverkoop werkt op mij zeer inspirerend dit jaar. Een paar merkgympen – blauw is volgens de verkoopster komende zomer helemaal in - voor de helft van de prijs. Dat is eigenlijk nog boven m'n stand, meestal wacht ik tot er nog een klap bovenop komt en ik, zoals laatst, een trui kan scoren voor één euro vijftig. Dat kan niets zijn, hoor ik u denken, maar het was een mooie katoenen trui met capuchon in een warm donkerbruine tint. De helft van de helft van de helft van de helft.

Hoewel ik echt wel weet dat ik zoiets niet kan laten liggen – volgens de verkoopster in deze winkel is bruin dit voorjaar dé kleur - voel ik me toch altijd een beetje schuldig na zo'n aankoop. Ik hoor mijn moeder: 'heb je nou nog niet genoeg kleren', of 'je hebt zoveel moois en je loopt altijd in hetzelfde'. Winkelen kan me overigens danig verwarren. Zoveel keuze, zoveel verleiding, zoveel daaruit voortvloeiende dilemma's! Soms zou ik willen dat er alleen maar Mao-jasjes te koop waren, van die donkerblauwe met 'n boordje, een paar zakken en een rij knopen, waarin de Chinezen nog niet zo lang geleden liepen. Ook bij het Kruidvat sta ik vaak met mijn handen in het haar; hoe moet ik nou weten wat ik moet kiezen uit zevenenveertig soorten handzeep, vierendertig merken tandenborstels en rekken vol deodorants. Overdaad schaadt, is het niet mijn portemonnee, dan toch mijn geestelijke standvastigheid, die voortdurend op de proef wordt gesteld.

Onder de gympen heeft mijn geest niet geleden, die had ik nodig. Dat kan ik zelfs mijn moeder verkopen!

Marjolijn Sengers, 23 februari 2014